

РЕШЕНИЕ

№ 4760

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **116** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], ет.6, ап.16, срещу Ревизионен акт №Р-22002219005587-091-001 от 01.09.2020 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията и И. В. М. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден по реда на чл.156, ал.4 ДОПК, относно установени допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 1 265 304.43 лв., от които главница в размер на 882 373.71 лв. и лихви за забава в размер на 382 930.72 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивированост, необоснованост и неправилно приложение на закона. Счита, че не са събрани и обсъдени всички относими документи, а част от тях са тълкувани превратно и в нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди, че данъчните му задължения са определени хипотетично, без да се отчетени извършени от него сделки и отчуждавания на имоти. Облагането на налични активи към 24.06.2016 г. било извършено неправилно върху всички суми по обратна ведомост към 31.05.2016 г. без да се отчетат действително наличните такива, доколкото част от имотите били продадени, вкл. чрез публичен изпълнител, и без да бъдат отчетени разходите за придобиване на имотите, ползването на данъчен кредит и икономическият живот на съответния актив. Визира нарушение на чл.3, чл.5 и чл.37, ал.1 от ДОПК във връзка със служебното събиране на доказателствен материал. Подробни съображения излага в допълнение към жалба вх.№ 23-22-1492#2 от

03.12.2020 г., към която прилага допълнителни доказателства – нотариални актове за продажба на недвижими имоти и постановления на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) за възлагане на имоти. Възражава срещу начислен ДДС по фактури, свързани с договор за наем, издадени в периода от 01.04.2014 г. до 31.05.2016 г., като сочи, че същите са издадени неправилно и впоследствие са анулирани като издадени без правно основание, тъй като договорът за наем бил прекратен, считано от 01.04.2014 г., а ползвателят Г. Ш. се е установил трайно във Великобритания още през 2013 г. Оспорва начислен ДДС в размер на 15 996.67 лв. за м.02.2016 г. по протокол за услуга № 11000/29.02.2016 г., какъвто не е установен в счетоводството на дружеството и за който е издаден протокол за корекция. Претендира за отмяна на акта и присъждане на сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. И.. Претендира юрисконсултско възнаграждение. _

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002219005587-020-001 от 27.08.2019 г., издадена от П. Т. П. - началник сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място], е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите И. В. М. (ръководител на ревизията) и Д. С. Т.-А. за определяне на данъчните му задължения за корпоративен данък (КД) за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2015 г. и за конкретно посочени данъчни периоди по ЗДДС, в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 18.09.2019 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 18.12.2019 г. Със ЗИД на ЗВР от 17.12.2019 г. е удължен срокът на ревизията съобразно чл.114, ал.2 ДОПК общо с два месеца до 18.02.2020 г. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.12 на представена от ответника Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г. (л.605), с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на П. Т. П. в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника удостоверения от доставчика на електронни услуги на л.93-98 от делото, както и на електронен носител CD, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи (КЕП). Същите удостоверяват притежаван от П. Т. П. валиден КЕП в периода от 08.11.2018 г. до 08.11.2019 г. и от 05.11.2019 г. до 04.11.2020 г., от И. В. М.-Н. в периода от 29.05.2019 г. до 28.05.2020 г. и от 26.05.2020 г. до 26.05.2021 г., както и от Д. С. Т.-А. в периода от 22.10.2019 г. до 21.10.2020 г. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219005587-092-001 от 12.03.2020 г., връчен на 04.06.2020 г. От ревизираното дружество е подадено писмено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №70-00-573/18.05.2021 г., с искане да бъдат обсъдени изложените съображения и приложените доказателства. Възражението е разгледано в РА и прието за частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-22002219005587-091-001 от 01.09.2020 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и И. В. М.-Н. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Установени са обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК, което е послужило като основание за изготвяне на Уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК № Р-22002219005587-113-001 от 03.01.2020 г.

Установено е при ревизията, че ревизираното дружество е регистрирано по ЗДДС считано от 22.01.2003 г. и е deregистрирано по инициатива на органите на НАП на 24.06.2016 г. на основание разпоредбите на чл.176 от ЗДДС. Според предоставената обратна ведомост към 31.05.2016 г. РЛ разполага с налични активи, както следва:

- по счетоводна сметка 203 "Сгради" с крайно дебитно салдо в размер на 1 413 501.96 лв.

- по счетоводна сметка 205 "Транспортни средства" с крайно дебитно салдо в размер на 582 636,89 лв.;

- по счетоводна сметка 206 "Стопански инвентар" с крайно дебитно салдо в размер на 13 109,18 лв.;

- по счетоводна сметка 207 "Разходи за придобиване на ДМА" с крайно дебитно салдо в размер 2 183 843,87 лв.

При извършена проверка в ИМ на НАП е установено, че в подадена СД по ЗДДС за данъчен период м.06.2016 г. РЛ не е начислило дължимия ДДС за наличните активи към датата на дарегистрация, но е ползвало пълен данъчен кредит (ДК) при покупката на наличните активи. С позоваване на разпоредбата на чл.111, ал.1 от ЗДДС при ревизията е доначислено ДДС на описаните налични активи към датата на дарегистрация в размер на 838 618.38 лв. главница, ведно със съответните лихви за забава.

Ревизираното дружество е издало на Г. Ш., ЕГН [ЕГН] (управител на РЛ) фактури с предмет услуга/наем с периода от 31.01.2014 г. до 31.05.2016 г., посочени на стр.12-13 от РА. Установено е, че фактури са издавани и в предходни периоди – от 01.01.2012 г. до 31.12.2013 г. На 14.03.2013 г. по банкова сметка на дружеството постъпила сумата от 52 800 лв. от Г. Ш. с основание „плащане по фактури“ и на 20.01.2014 г. е преведена сума в размер на 14 300 лв. С подаденото възражение по чл.117, ал.5 ДОПК са представени протоколи за анулиране на спорните фактури в периода 31.01.2014 г. до 31.05.2016 г. на основание чл.116, ал.3 и ал.4 ЗДДС – като погрешно съставени. След като ревизиращият екип е установил, че протоколите не са намерили отражение в счетоводството на РЛ, е обосновал извод за съставянето им за целите на ревизионния процес, поради което е приел начисления ДДС по фактурите за дължим на основание чл.85, вр. чл.112 ЗДДС. На същото основание е приет за дължим и деклариран ДДС в размер на 15 166.67 лв. по протокол № 11000/29.02.2016 г.

Установено е при ревизията, че за ревизираните периоди дружеството е осъществило покупки на комунални услуги чрез „ЧЕЗ България“ АД, „Софийска вода“ АД, „Алиана груп“ ООД, „АЛКОМ ЕСС“ ООД, „Газкомфорт България“ ООД и др., подробно посочени на стр.15-23 от РА, по които е признато право на приспадане на ДК на основание чл.6/9 ЗДДС в размер на 154.16 лв. съгласно чл.71, т.1 ЗДДС и на частичен ДК в размер на 3558.03 лв. съгласно чл.73, т.1 ЗДДС.

В резултат на изложеното за данъчен период м.06.2016 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 838 618.38 лв. главница и 358 774.97 лв. лихви за забава. Чрез корекции и в други ревизиранни периоди с РА са установени допълнителни публични задължения

по ЗДДС общо в размер на 1 265 304.43 лв., от които главница в размер на 882 373.71 лв. и лихви за забава в размер на 382 930.72 лв.

Ревизионният акт е връчен на 19.09.2020 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-8180 от 30.09.2020 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 06.12.2020 г. В този срок е сключено Споразумение № 23-22-1492#3 от 03.12.2020 г., с което срокът на ревизията е удължен с три месеца – до 06.03.2021 г. В този срок не е постановено решение по чл.155, ал.1 ДОПК. Съгласно чл.156, ал.4 ДОПК непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част. В този случай, жалба против ревизионния акт може да се подаде в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне чрез решаващия орган, т.е. в срок до 06.04.2021 г. В този срок „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД е подало жалба вх.№ 53-04-247#1 от 06.04.2021 г. до АССГ, поради което съдът приема, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК.

Ревизията е повторна във връзка с Решение № 1391/15.08.2019 г. на директора на ДОДОП С., с което е прогласена нищожността на РА № Р-22221716008093-091-001 от 12.07.2017 г. на ТД на НАП С. поради опорочена процедура по чл.32 ДОПК.

Повторното ревизионно производство е проведено при установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК. До дружеството е изпратено Уведомление № Р-22002219005587-113-001 от 03.01.2020 г. на основание чл.124, ал.1 ДОПК, че публичните задължения за корпоративен данък за 2013 г.-2015 г. и по ЗДДС за периода от 01.01.2014 г. до 24.06.2016 г. ще бъдат определени по реда на чл.122-124а ДОПК, при наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК – липса на информация относно източника на заемни парични средства, поради които същите могат да се считат за укрити приходи или доходи, вкл. констатираните по банковите сметки плащания и източници на финансиране не съответстват на имущественото и финансово състояние на дружеството. В допълнение е посочено, че представените документи не доказват произхода на паричните средства, получените приходи и доходи, източниците на формиране на капитала и за финансиране на стопанската дейност на ФЛ.

Уведомлението е връчено по реда на чл.32 ДОПК, чрез Съобщение № Р-22002219005587-С32-001 от 31.01.2020 г., поставено на 31.01.2020 г. и свалено на 17.02.2020 г. Протоколи № 1590908 от 08.01.2020 г. и № 1623367 от 30.01.2020 г. на ТД на НАП С. удостоверяват посещения на адрес за кореспонденция на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД в [населено място], [улица], къща 28, при които не е открит негов представител. Приложено е и невръчено писмо от 10.02.2020 г. до същия адрес. Същевременно, в декларация № 53-00-2786#3 от 06.11.2019 г. новият управител на дружеството Р. А. Ш. е декларирал друг постоянен адрес в [населено място] (л.414, Приложение № 2), както и е-майл за кореспонденция (л.430, Приложение № 2). С писмо вх.№ 53-00-2786#2 от 23.10.2019 г. на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД е предоставен

телефон за връзка с управителя Р. Ш. (л.470, Приложение № 2). В преписката се намира ръкописна молба от 18.09.2019 г. за предоставен електронен адрес във връзка с повторното ревизионно производство (л.520, Приложение № 2).

При наличие на посочен постоянен адрес на управителя на дружеството и електронен адрес съдът приема, че не са изпълнени предпоставките по чл.32, ал.1 и ал.5 ДОПК за пристъпване на връчване чрез прилагане към досието на дружеството. Последното не е редовно уведомено съгласно чл.124, ал.1 ДОПК за наличието на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК. Последните не се и доказват в ревизионното производство, доколкото в ревизионната преписка не се съдържат доказателства за укрити приходи или доходи (т.2) или за такива, които не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период (т.7). Тези констатации на приходните органи касаят предоставени от дружеството заемни средства, но във връзка с последните в РА не се съдържат относими мотиви, нито са установени допълнителни публични задължения във връзка с тях. В хода на съдебното производство, вкл. посредством основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ) се установява липса или непредставяне на счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството по смисъла на чл.122, ал.1, т.4 ДОПК, но срещу това основание за преминаване на ревизия по особен ред РЛ не се е защитавало и е недопустимо навеждането му за първи път пред съда. По изложените съображения съдът приема, че в хода на извършената ревизия „по аналог“ са допуснати съществени процесуални нарушения – липса и недоказване на твърдените от ревизиращите органи обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК, както и съществено накърняване на правото на защита на засегнатото лице.

Разпоредбата на чл.122 от ДОПК урежда набор от особени доказателствени правила, които позволяват прилагането на материалноправните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения. Основната ѝ задача е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Тя е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство като създаде условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да позволяват установяването на задълженията.

За да се приложи чл.122 от ДОПК при установяването на дължимия данък, трябва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно в чл.122, ал.1 от ДОПК, като доказателствената тежест за тяхното установяване е за органите по приходите, без да е допустимо прилагането на разпоредбата при предполагаемо наличие на основание. Респ. презумпцията по чл.124, ал.2 ДОПК е приложима само при доказаност на основанието по чл.122, ал.1 ДОПК. Ако не се установи твърдяното обстоятелство по чл.122, ал.1 ДОПК, то цялото производство е опорочено, тъй като не е допустимо издаването на ревизионен акт при прилагане на особения ред, ако не е налице основание за това. В случая, допуснатите съществени процесуални нарушения в хода на особеното ревизионно производство са самостоятелно основание за отмяна на оспорения РА, с който задълженията на лицето са установени по реда на чл.122-124 от ДОПК.

За пълнота и във връзка с възраженията на жалбоподателя следва да се отбележи, че

издаването на РА въз основа на доказателства, представени след издаването на РД не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като в случая, същите са представени с възражението по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, поради което и надлежно са обсъдени и съобразени с РА.

Доколкото спорното облагане на лицето по ЗДДС е сторено на основание материалноправните разпоредби на чл.111, ал.1, чл.85 и чл.112 ЗДДС, както и поради факта, че съдът е инстанция по същество на спора съгласно чл.160, ал.1 ДОПК, съдът намира за необходимо да изложи мотиви по приложението на материалния закон.

I. Относно облагането по чл.111, ал.1 ЗДДС:

Съгласно чл. 111, ал. 1 от ЗДДС към датата на дерегистрацията се смята, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и услуги, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е ползвало данъчен кредит и които са:

1. активи по смисъла на Закона за счетоводството, или
2. активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, различни от тези по т. 1.

Съдът намира за неправилен подхода на приходните органи по определяне на данъчните задължения на лицето при дерегистрация по чл.111, ал.1 ЗДДС чрез установяване на налични активи въз основа на представена от лицето оборотна ведомост към 31.05.2016 г. От една страна това е така, тъй като в хода на ревизията е установено (стр.2 от РА), че от дружеството не са представени документи – оригинални фактури, договори, счетоводни справки, хронологии по сметки, главни книги по години, оборотни ведомости и др. При липса на счетоводни данни и при данни за некоректно водено счетоводство, очевидно съставената от лицето оборотна ведомост към 31.05.2016 г. не дава явна представа за действително наличните към датата на дерегистрация стоки и услуги (активи), за които дружеството е ползвало данъчен кредит. В идентичен смисъл са поясненията на вещите лица В. Г. и М. П., дадени в о.с.з. на 23.11.2022 г. – счетоводството на дружеството не е водено коректно през годините.

От друга страна, ревизорите не са изпълнили задълженията си по чл.3, чл.5 и чл.37 ДОПК за служебно и безпристрастно изясняване на обективните факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на РЛ, поради което не може да се приеме, че оспореният РА се основава на действителните факти от значение за случая (чл.3, ал.2 от ДОПК). В РА липсва обсъждане на представените от дружеството документи за собственост или за отчуждаване на недвижими имоти, вкл. във връзка с данните по сметка 203 „Сгради“ на оборотна ведомост към 31.05.2016 г., според която активите са на стойност 1 413 501,96 лв. В РД са описани данните по ИМ на НАП за декларираните недвижими имоти и ППС (стр.3-9), но не е изследвана собствеността, т.е. наличието на имота, към 24.06.2016 г.

Относно активите по сметка 203 „Сгради“:

Съдът кредитира основна комплексна съдебно-счетоводна експертиза от 15.11.2022 г. като компетентно изготвена, съответстваща на приетите по делото писмени доказателства и неоспорена от страните. От нея се установява, че в общата първоначална стойност на имотите по см. 203 „Сгради“ в оборотната ведомост на дружеството към 31.05.2016 г. (стр.16) са

включени имоти, които **не са собственост** на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД. Част от тези недвижими имоти са:

А. Двуетажна жилищна сграда 2А /две буква "А/, построена на груб строеж, като част от комплекс от 5 редови двуетажни жилищни сгради - блок А и блок Б с разгъната застроена площ от 260 кв.м., намираща се в [населено място], район В., ул. .Д. Б.“ № 20, подробно описана и индивидуализирана в Нотариален акт Ns 44, том III, рег. № 5842, дело Ns 412 от **22.07.2009** г., съставен от нотариус С. Т., с който нотариален акт имотът е продаден от „АММ Инженеринг“ ООД на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД. Същевременно същата сграда с Нотариален акт Ns 86, том I - цифра 1 рег. Ns 853, дело Ns 78 от 2008 на **29.04.2008г.**, съставен от нотариус Ж. Б., е продадена от продавача „АММ Инженеринг“ ООД, чрез управителя си А. М. М. с ЕГН [ЕГН], овластен изрично да договаря и лично със себе си, на купувачи А. М. М. и съпругата му Ж. Х. М. с ЕГН [ЕГН].

Б. Също така, Двуетажна жилищна сграда N 4Б /четири буква "БУ, находяща се в [населено място], район В., ул. Д. Б.“ Ns 20, обекта на груб строеж и като част от комплекс от 5 редови двуетажни жилищни сгради - блок А и блок Б, с разгъната застроена площ от 260 кв.м., който имот на **22.07.2009 г.** е продаден от „АММ Инженеринг“ ООД, представлявано от А. М. М., на „Бейт Шама“ ЕООД, с нотариален акт Ns 45, том III, рег. Ns 5843, дело N 413 от 22.07.2009 г. при нотариус С. Т.. с продажна цена 300 000 лв. с вкл. ДДС. Същевременно, същият имот с Нотариален акт №87, том И, рег. № 854, дело № 79 от 2008 г., съставен на **29.04.2008 г.** от нотариус Ж. Б., с **продавач** "АММ-Инженеринг" ООД, представляван от управителя си А. М. М. с ЕГН [ЕГН], и **купувачи** Л. М. С. с ЕГН [ЕГН] и С. Г. С. с ЕГН [ЕГН], който имот с постановление за възлагане на недвижим имот по ИД № 2013844040666 на ЧСИ С. Я. от 15.07.2016 г, имот с идентификатор 68134.1935.950.4, описан като собственост на Л. М. С. с ЕГН [ЕГН] е възложен на **купувача** Б. Г. Б. с ЕГН [ЕГН] /Протокол от 08.07.2016/.

Фактът, че тези имоти са включени в представени от дружеството счетоводни справки, амортизационни планове, в общата първоначална стойност по сметка 203 и в оборотната ведомост на дружеството към 31.05.2016 г. не е основание за облагане при дерегистрация по чл.111, ал.1 ЗДДС. Тези имоти не само не са налични към датата на дерегистрация, с което не отговарят на условията по чл.111, ал.1 от ЗДДС, но не са били и собственост на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД.

На следващо място, приетата по делото комплексна експертиза е констатирала несъответствия между приложените по делото 2 броя Счетоводни амортизационни планове на „Бейт Шама“ ЕООД за отчетен период 2016 г. (стр.163 и стр.355 от делото). В Счетоводен амортизационен план на „Бейт Шама“ ЕООД за отчетен период 2016 г. (стр.355 от делото) първоначално записаната стойност (с/ка 203 "Сгради") в размер на 1 413 501,96 лева не кореспондира със записаните стойности в Оборотни ведомости на „Бейт Шама“ ЕООД към дата 31.05.2016 и 24.06.2016 г., което подкрепя извода, че тези счетоводни справки не могат да послужат като основание за облагане.

След извършен подробен анализ на приложените документи по делото и на допълнително предоставени на вещите лица, процесните имоти на „Бейт

Шама“ ЕООД са разделени в 4-ри категории:

- Имоти, за които няма предоставени документи (в т.ч. Нотариални актове и/или договори за покупко-продажба);
- Имоти, които не са били собственост на „Бейт Шама“ ЕООД, но са записани в с/ка 203 "Сгради";
- Имоти, собственост на „Бейт Шама“ ЕООД, но продадени от ЧСИ на публична продан преди 24.06.2016 г. и
- Имоти, собственост на „Бейт Шама“ ЕООД към 24.06.2016 г.

Очевидно, единствено последната група имоти попада сред наличните активи по смисъла на чл.111, ал.1 ЗДДС. Това са имотите, посочени в отговор на Въпрос № 5 от основната комплексна експертиза, а именно извършени от „Бейт Шама“ ЕООД 5 броя сделки, за които има данни да е начислено ДДС и да не са били предмет на публична продан преди 24.06.2016 г. на обща стойност в размер на 715 205,00 лева с общо **начислено ДДС в размер на 111 666,67 лв.**, както следва:

1. Договор за продажба №**268**/06.07.2005 с [община] с обща стойност в размер на 28 005,00 лева (в т.ч. ДО в размер на 15 000,00 лева и начислено ДДС в размер на 3 000,00 лева). Предмет на покупко-продажбата е обект – частна общинска собственост, актуван с АОС №1184/26.04.2005г., представляващ УПИ № VIII с площ от 4935 кв.м. в [населено място], ведно със застроените в него масивни сгради на един етаж, построени през 1962 г. (л.205 от делото).

2. Договор за продажба **269**/06.07.2005 с [община] с обща стойност в размер на 37 100,00 лева (в т.ч. ДО в размер на 15 000,00 лева и начислено ДДС в размер на 3 000,00 лева). Предмет на покупко-продажбата е обект – частна общинска собственост, актуван с АОС №1185/26.04.2005г., представляващ застроен парцел № II „Училище“, кв.23 с площ от 8780 кв.м. по плана на [населено място], ведно с построените в него масивни жилищни сгради (л.207 от делото).

3. Нотариален акт № **61**, том 2, рег. №2386, дело №201 от 10.03.2006 г. на нотариус рег. №065 с обща стойност в размер на 452 000,00 лева (в т.ч. ДО в размер на 376 666.67 лева и начислено ДДС в размер на **75 333,33** лева);

4. Нотариален акт № **46**, том 3, рег.№5844, дело №414 от 22.07.2009 г. на нотариус рег. № 065 с обща стойност в размер на 170 000,00 лева (в т.ч. ДО в размер на 141 666.67 лева и начислено ДДС в размер на 28 333,33 лева). Предмет на продажбата е ателие № 7, изградено на груб строеж, находящо се в мансардния (пети) етаж на блок Б на Триетажна жилищна сграда с магазини и подземен паркинг, построени в поземлен имот, съставляващ УПИ XII-430, 974 и 975, по плана на [населено място], район „В.“,[жк]и гаражна клетка № 8, изградена на груб строеж в същия имот (л.226 от делото).

5. Договор за продажба № **270**/06.07.2005 с [община] с посочена ДО с обща стойност в размер на 28 100,00 лева (в т.ч. ДО в размер на 10 000,00 лева и начислено ДДС в размер на 2 000,00 лева). Предмет на покупко-продажбата е обект – частна общинска собственост, актуван с АОС №1186/26.04.2005г., представляващ парцел № IV „За детски дом“, кв.23 с площ от 3540 кв.м. по плана на [населено място], ведно с построената в него масивна жилищна сграда на площ от 420 кв.м. (л.206 от делото).

Наличните към датата на дерегистрация имоти са посочени в Таблица № 5 към основната експертиза, № 1-11, л.315 от делото. От тях, за имотите под №№ 1-2, по нотариални актове № 162/26.04.2004 г. с продавач С. Д. Д. и № 168/27.04.2004 г. с продавач „Копривщица 21“ ООД не е начисляван ДДС, поради което са тях не са изпълнени предпоставките по чл.111, ал.1 ЗДДС – дружеството не е ползвало данъчен кредит.

Относно имота под № 7 описан в **Нотариален акт №61**, том II, рег.№2386, дело 201 от **10.03.2016 г.** на Нотариус С. Т. се установява от допълнителна ССЕ от 07.02.2023 г., че продавачът на "Интернешънъл Пропърти Дивелъпмънт" ООД е регистрирано по ЗДДС 64 дни **след** извършената продажба към "Бейт Шама" ЕООД, а именно дружеството е регистрирано по ЗДДС на 12.05.2006 г. с основание чл.96 от ЗДДС и посочена дата на дерегистрация по ЗДДС на 16.11.2020 г. Дължим е извод, че по този договор „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД не е ползвало данъчен кредит, тъй като ДДС не е начислен от продавача, респ. не са изпълнени изискванията на чл.111, ал.1 ЗДДС.

Изложеното се потвърждава от допълнително направена от в.л. Г. справка в НАП, според която в предоставени справки-декларации по ЗДДС на "Бейт Шама" ЕООД за период от 04.2006 г. до 03.2007 г. и дневник на покупките за отчетни периоди от 04.2006 г. до 03.2007 г. *не е открит* запис за покупко-продажба на недвижим имот със стойност в размер на 425 000,00 лева. В подадени от "Бейт Шама" ЕООД СД по ЗДДС не е открит запис за покупко-продажба на недвижим имот на стойност 425 000 лв. (л.369 от делото), което потвърждава изводите на допълнителното заключение от 07.02.2023 г., че ревизираното дружество не е ползвало ДК за тази покупка. По изложените съображения имотът по **НА №61**, том II, рег.№2386, дело 201/2006г., **не отговаря на** изискванията на чл.111, ал.1 ЗДДС.

Имотите под № 8 и № 9 от Таблица № 5 към основната експертиза на л.315 от делото са закупени с Нотариален акт **№ 46**, том 3, рег.№5844, дело №414 от 22.07.2009 г. Това са: **1.ателие № 7** с площ от 102.3 кв.м., находящо се на мансардния, пети етаж от блок Б на „Триетажна жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“ в [населено място], район „В.“,[жк]и **2.гаражна клетка № 8** с площ от 21.50 кв.м., находяща се външно на „Триетажна жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“ в [населено място], район „В.“,[жк]. Първият от тях (ателие № 7) е продаден с Нотариален акт **№68**, т.V, рег.№12571, н.д.735 от 29.12.2015 г. на Нотариус С. Т. (л.324), т.е. този имот не е наличен към датата на дерегистрация на дружеството, поради което не отговаря на изискванията на чл.111, ал.1 от ЗДДС.

Относно сделките по НА **№68** от 29.12.2015 г. на Нотариус С. Т. са представени фактура с №[ЕГН]/11.02.2016 г. с издател "Бейт Шама" ЕООД и получател М. А. Х., с основание "У. по право на ползване - съгл. НА **№68**, т.V, рег.№12571, н.д.735 от 29.12.2015 г. за сумата в размер на 9 260,00 лева, и фактура с №[ЕГН]/11.02.2016 г. с издател "Бейт Шама" ЕООД, получател "Гардън Хаус М" ЕАД и основание "Покупко-продажба на недвижим имот съгл. НА **№68**, т.V, рег.№12571, д.735 от 29.12.2015 г. за сумата в размер на 121 000,00 лева. Според допълнителна експертиза от 07.02.2023 г. посочените две фактури № 134 и № 135 не са отразени в СД по ЗДДС на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД

(л.365). Това не е основание да не се зачете вещно-транслативния ефект на сделката, осъществена в нотариална форма, още повече при наличните по делото данни за липса на редовно водено счетоводство. Дължим е извод, че липсата на счетоводно отразяване на фактурите, издадени от „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД във връзка с НА № 68/29.12.2015 г., не се отразява на вещно-транслативния ефект на сделката и към датата на дерегистрацията си дружеството не е собственик на този имот, поради което не са налице изискванията по чл.111, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на изложеното съдът приема, че по Нотариален акт **№ 46**, том 3, рег.№5844, дело №414 от 22.07.2009 г. на изискванията на чл.111, ал.1 от ЗДДС отговаря единствено имотът **гаражна клетка № 8** с площ от 21.50 кв.м., находяща се външно на „Триетажна жилищна сграда с магазини и подземен паркинг“ в [населено място], район „В.“,[жк].

Относно имотите под №№ 3, 4, 5, 6, 10 и 11 от Таблица № 5 към основната експертиза на л.315 от делото, закупени с договори за продажба №268, 269 и 270/06.07.2005 г. с [община] основната и допълнителна експертиза от 07.02.2023 г. установяват, че са налични към датата на дерегистрация на дружеството 24.06.2016 г. и за тях същото е ползвало данъчен кредит, т.е. налице са изискванията по чл.111, ал.1 от ЗДДС. Освен за тях, тези изисквания се установяват и за гаражната клетка № 8 по НА № 46/22.07.2009 г.

Съдът приема, че към датата на дерегистрация на дружеството тези имоти не отговарят на определението за „нови сгради“ по смисъла на пар.1, т.5 от ДР на ЗДДС, т.е. за тях е приложима разпоредбата на чл.45, ал.3 ЗДДС - освободена доставка е и доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях. В случай, че за тях е упражнено право на ДК при придобиване на сградите (каквото в случая се установява за имотите, придобити с договори №№ 268, 269 и 270 от 06.07.2005 г. и гаражната клетка по НА № 46/22.07.2009 г.) при дерегистрация на дружеството, когато същите са „стари сгради“ е налице освободена доставка, предвид което следва да се направи корекция на упражнени ДК, по реда на чл. 79, ал. 3 от ЗДДС, да се начисли ДДС в последния данъчен период, като се състави протокол за определяне на размера на дължимия данък, който да се отрази в справката декларация и дневника за продажби за този период. Предвид факта, че сградите са „стари сгради“ и доставките са освободени, същите не следва да се включват в протокол-описа за начисляване на данък по чл. 111 от ЗДДС, а се прави корекция на ползвания данъчен кредит (в този смисъл е Разяснение изх. № 388 от 17.05.2018 г. на НАП).

Ето защо относно размера на задълженията на дружеството за наличните активи – недвижими имоти към датата на дерегистрацията му съдът не кредитира изчисленията на основната ССЕ, дадени в таблица № 6 към нея (л.317), при които са съобразени отчетната стойност на имотите и натрупаната амортизация съгласно чл.27, ал.5 от ЗДДС.

Съдът кредитира допълнителна ССЕ от 11.5.2023 г., л.553 от делото, според която начисленият ДДС при закупуването на имотите под №№ №№ 3, 4, 5, 6,

9, 10 и 11 от Таблица № 5 към основната експертиза на л.315, е общо в размер на 13 000 лв. При съобразяване на чл.79 от ЗДДС, вещото лице е изчислило дължим ДДС в размер на **6850 лв.** Основание за това се намира в разпоредбата на чл.79, ал.8 от ЗДДС, според която алинеи 2, 3, 5 и 6 се прилагат и в случаите на доставка по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 и чл. 111, ал. 1 предвид данъчния режим на доставката към датата на възникване на данъчното събитие. Тази сума следва да се приеме за дължима от ревизираното дружество.

Съгласно чл.89, ал.2 от ЗДДС когато за последния данъчен период е налице резултат за периода - данък за внасяне, лицето е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната ТД на НАП в срок до края на календарния месец, следващ календарния месец, през който е следвало да бъде подадена справка-декларацията за този данъчен период. Последното обстоятелство се определя съобразно чл.125, ал.5 от ЗДДС - декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В случая, корекцията е следвало е следвало да бъде декларирана до 14.07.2016 г. и дължимият данък – внесен до 31.08.2016 г. След тази дата ревизираното лице е изпаднало в забава и дължи лихва в размер на **2781.86 лв.**, изчислени чрез Calculator.bg за периода от 01.09.2016 г. до датата на издаване на РА на 01.09.2020 г.

Относно останалите имоти, включени в сметка 203 на оборотна ведомост на дружеството към 31.05.2016 г. експертите са установили, че няма предоставени документи, че са били собственост на „Бейт Шама“ ЕООД или са били негова собственост, но са продадени от ЧСИ на публична продажба преди 24.06.2016 г., поради което ДДС в последната хипотеза е начислено по реда на чл.131 ЗДДС. За тези имоти жалбоподателят не дължи данък съгласно чл.111, ал.1 ЗДДС.

Относно активите по сметка 205 „ППС“:

Съдът кредитира допълнителна съдебно-счетоводна експертиза от 07.02.2023 г., която е изготвена въз основа на допълнително предоставени от Столична община данни относно датата на регистрацията на автомобилите. Според допълнителната експертиза към датата на дерегистрация на „Бейт Шама“ ЕООД дружеството притежава общо 6 броя МПС, най-новото от които е с първа регистрация през 2005 г. (л.369 от делото). При съобразяване на чл.27, ал.5 от ЗДДС и начислената за автомобилите амортизация вещото лице е дало заключение, че тяхната балансова стойност към 24.06.2016 г. е 0 лв.

В идентичен смисъл са поясненията на в.л. Г. в о.с.з. на 15.02.2023 г. – наличните МПС са напълно амортизирани и с нулева балансова стойност, а изводът по основната експертиза, че не са декларирани с нулева стойност, се обяснява с нередовно воденото счетоводство на ревизираното дружество.

Този извод се потвърждава и от втора допълнителна експертиза от 11.05.2023 г., според която към датата на дерегистрация на „Бейт Шама“ ЕООД няма ППС и МПС, собственост на дружеството, с по-малък период от 5 години притежаване (собственост).

Дължим е извод, че тези активи **не отговарят на** изискванията на чл.111, ал.1 ЗДДС за начисляване на ДДС при дерегистрация.

Относно активите по сметка 206 „Стопански инвентар“:

В тази част съдът кредитира втора допълнителна съдебна експертиза от 11.05.2023 г. (л.565 и л.568 от делото), според която в оборотна ведомост на „Бейт Шама“ ЕООД за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. е посочено начално салдо в размер на 13 109.18 лв. Към 24.06.2016 г. направените записи в сметка 206 са с изтекъл 5 годишен период на употреба от датата на придобиване. Изложеното следва да бъде съобразено съгласно чл.27, ал.5 от ЗДДС, като се приеме, че при наличие на коректно водено счетоводство с начислена за активите амортизация, тяхната балансова стойност към 24.06.2016 г. би била 0 лв. Изложеното е основание за съда да приеме, че и за тези активи не се дължи начисляване на ДДС към датата на deregистрация, респ. е дължима отмяна на РА в тази му част.

Относно активите по сметка 207 „Разходи за ДМА“:

Пояснението на жалбоподателя е, че тези разходи са за получени СМР услуги за изграждане на недвижими имоти на фаза „груб строеж“, направени през 2008-2010 г., когато дружеството е осъществявало активна инвестиционна и строителна дейност. Строителните услуги касаели главно три недвижими имота, закупени на фаза „груб строеж“, които впоследствие са продадени в напълно завършен вид на публични продани, на които бил начислен ДДС. Към молба от 19.05.2023 г. жалбоподателят прилага фактури и протоколи за приемане на СМР към тях, издадени в периода 2008 г. - 2010 г., за които твърди, че са включени в сметка 207 „Разходи за ДМА“.

В тази част съдът кредитира втора допълнителна съдебна експертиза от 11.05.2023 г., която е извършила анализ на сметка 207 за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2012 г. (л.569 и сл.). Според експерта, счетоводството на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД не позволява да се проследи описаните в сметката *строителни материали* за кой недвижим имот са закупени и вложени. Установено е разминаване между крайното салдо на сметката към 31.12.2012 г. и записите в оборотна ведомост на дружеството за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. Наличието на грешка в счетоводните записи на дружеството се потвърждава при разпита на вещото лице Г. в о.с.з. на 19.05.2023 г. Допълнителното заключение от 09.06.2023 г. установява, че само за част от новопредставените от жалбоподателя фактури се откриват записи по сметка 207.

Предвид данните по делото за липса на редовно водено счетоводство на ревизираното дружество, отдалечеността на периода, в който са правени разходите, като предмет на изследване от вещото лице е бил период от 01.01.2004 г. до 31.12.2012 г. и факта, че значителна част от недвижимите имоти, предмет на спора, за отчуждени от дружеството преди deregистрацията му, което предполага, че в продажната цена е включена стойността на тези разходи, съдът приема, че отразените активи по сметка 207 „Разходи за ДМА“ не отразяват реално съществуващи към датата на deregистрация на дружеството активи, които отговарят на изискванията по чл.111, ал.1 от ЗДДС.

Изложеното е основание за съда да приеме, че и за тези активи не се дължи начисляване на ДДС към датата на deregистрация, респ. е дължима отмяна на РА в тази му част.

II. Относно облагането по чл.85, вр. 112 ЗДДС на фактури с предмет услуга/наем с периода от 31.01.2014 г. до 31.05.2016 г., посочени на стр.12-13 от РА, с получател Г. Ш.:

С договор за наем от 01.04.2012 г. „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД е отдало под наем на Г. А. Ш., ЕГН [ЕГН], недвижим имот: еднофамилна къща в [населено място], [улица], за срок от 3 години при месечен наем в размер на 4000 лв. без ДДС.

С допълнително споразумение № 2 от 01.04.2014 г. договорът е прекратен по взаимно съгласие, считано от **01.06.2013** г. Според документа, наемателят е преустановил фактически ползването на имота от 01.06.2013 г. и е заплатил изцяло на наемодателя дължимите към 20.01.2014 г. суми.

Жалбоподателят поддържа, че 26 броя от фактурите са издадени без правно основание и по погрешка от обслужваща счетоводна фирма. Съществували обективни пречки за отдаването на имота под наем, тъй като наемодателят бил отстранен от имота от ЧСИ С. Я. през 2013 г. по изп.д.№ 666/2013 г.

При сравнение на посочените на стр.12-13 от РА фактури с тези, посочени в Таблица № 6 към допълнителна ССЕ от 11.05.2023 г. (л.577), съдът приема, че посочените от вещото лице в същата таблица фактури не са предмет на РА (както е отбелязало самото вещо лице). Предмет на РА са фактурите, посочени в Таблица № 7 и Таблица № 8 към същото заключение, за които няма данни за извършено плащане по банков път или в брой и частично не са отразени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Тези фактури са издадени в периода 28.06.2013 г. до 30.06.2016 г. (л.577-578). В отговора на Въпрос № 6 (л.571-572) вещото лице е посочило, че процесните фактури не са намерили отражение в счетоводните регистри на „Бейт Шама“ ЕООД, не са открити записи в банковите извлечения на дружеството за извършени плащания и няма информация същите да са заплатени в брой.

Според съда е дължим извод, че по така издадените фактури не е извършено плащане на данъчната основа, поради което не е налице и основание по чл.85 ЗДДС за начисляване на ДДС. Съгласно чл.25, ал.2 от ЗДДС (в относимата редакция) данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Ирелевантно е обстоятелството, че протоколите за анулиране към тях не са намерили счетоводно отражение при данни за нередовно водено счетоводство и предвид твърдения факт, че анулирането е извършено след deregистрацията на дружеството по ЗДДС. От съвкупната преценка на доказателствата по делото не се установява предоставянето на реални услуги, поради което не може да се приеме, че е възникнало данъчно събитие по чл.25, ал.2 от ЗДДС, респ., че е налице задължение на лицето за начисляване по смисъла на чл.25, ал.6 от ЗДДС.

В подкрепа на този извод са твърденията на ревизираното дружество, че още в началото на 2013 г. Г. А. Ш. е напуснал България със семейството си и се е установил да живее във Великобритания, поради което не е било налице основание за извършване на тези плащания.

За доказване на тези твърдения са представени извлечение от имотен регистър към 31.10.2019 г., съгласно който и считано от 26.11.2012 г. Г. А. Ш. е собственик на имот в Н.. Приложени са фактури за платени разноски за вода за същия имот в Н. BN5 9HX, W., F. L., T. G., от 10.01.2013 г., 10.02.2014 г. и

21.02.2017 г. на името на Г. Ш., както и фактури в периода от 25.01.2013 г. до 17.12.2014 г., издадени от „ЧЕЗ Електро България“ АД за обект в [населено място], [улица] на незначителна стойност, напр. 5.86 лв., 6.06 лв., от които се установява, че показанията на елекромера са нулеви, а начислените суми са за достъп до разпределителна мрежа и предоставена мощност. Изложеното потвърждава твърденията на жалбоподателя, че имотът предмет на процесния договор за наем, не се ползва от началото на 2013 г.

По изложените съображения съдът приема, че не е налице основание по чл.85, вр. 112 ЗДДС за начисляване на ДДС по фактури с предмет услуга/наем с периода от 31.01.2014 г. до 31.05.2016 г., посочени на стр.12-13 от РА, с получател Г. Ш., респ. е длъжима отмяна на РА в тази част.

III. Относно облагането по чл.85, вр. 112 ЗДДС на деклариран ДДС в размер на 15 166.67 лв. по протокол № 11000/29.02.2016 г.:

В тази част съдът кредитира втора допълнителна съдебна експертиза от 11.05.2023 г. (л.572-573 от делото), според която протокол № 11000/29.02.2016 г. не съществува по делото и жалбоподателят отрича неговото съществуване. Според оспорения РА в дневника за продажби за м.02.2016 г. е отразен протокол с неизвестен пореден номер за услуга, който не съществува в счетоводството на дружеството и не кореспондира с издадена фактура № 135/11.02.2016 г. или с други извършени сделки или услуги.

При липсата на такъв счетоводен документ и липса на съответствие между твърдените записи по него и данни за извършени от дружеството доставки на стоки или услуги, изводите на оспорения РА, че „констатираното несъответствие трябва да бъде отстранено в данъчен период м.02.2016 г.“ не почиват на закона. Недопустимо е установяване на данъчни задължения въз основа на липсващ първичен счетоводен документ. Отразяването му в регистрите по ЗДДС (дневник за продажби за м.02.2016 г.) при данни за нередовно водено счетоводство не е основание за начисляване по чл.85, вр. 112 ЗДДС.

Дължим е извод за отмяна на РА и в тази част.

При обжалваем интерес общо в размер на **1 265 304.43 лв.** (главница в размер на 882 373.71 лв. и лихви за забава в размер на 382 930.72 лв.) РА следва да бъде потвърден за сумата от 6850 лв. главница и 2781.86 лв. лихви за забава, или общо за сумата от **9631.86 лв.** Съобразно тази сума на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което следва да се определи съобразно размера по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакция към момента на образуване на съдебното производство, тъй като това е моментът, в който жалбоподателят е преценил разносните си от евентуално негативен за него изход на съдебния спор, или сума в размер на 811.59 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1/2004 г. (ред.Д.в. бр.68/2020 г.). Съобразно същата редакция на нормата на чл.8, ал.1, т.6 от Наредба № 1/2004 г. приобжалваем от 1 265 304.43 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е 12 530 лв. Заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение от 9000 лв. е под този размер. Уважената част от оспорването е в размер на **1 255 672.57 лв.** При сторени от жалбоподателя разноси общо в размер на 13 432 лв. съобразно уважената част от

оспорването му се дължат разноски в размер на 13 329.75 лв.
Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во
отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], ет.6, ап.16, Ревизионен акт №Р-22002219005587-091-001 от 01.09.2020 г. на органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден по реда на чл.156, ал.4 ДОПК, относно установени допълнителни задължения по ЗДДС общо за разликата над **9631.86 лв.** до установения с РА размер от 1 265 304.43 лв., от които главница – за разликата над 6850 лв. до установения с РА размер от 882 373.71 лв. и лихви за забава за разликата над 2781.86 лв. до установения с РА размер от 382 930.72 лв.

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], ет.6, ап.16, разноски в размер на 13 329.75 лв.

ОСЪЖДА „БЕЙТ ШАМА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], ет.6, ап.16 да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 811.59 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: